

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Căminului Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiiu, 18 Iunie st. v.

— Cu multă sumeție a întrat guvernul în războiul de tarife cu regatul vecin, cu România. Fanfarele oficioase dela Buda-
pesta și de pe unde mai sînt, simulau milă cu „bietul regat“, de parea că au se se topească de durerea pentru dînsul.

Și, cum diceam ieri, n'a trecut nici o lună decînd acest războiu este declarat, și vaietele se aud, nu la adversarii nostri, ci la noi acasă, pe o linie foarte întinsă.

Precum am văzut însă tot ieri, nu mai este vorba numai de vaiete. Sînt țipete sfîșietoare și înfrîntoare la ordinea țilei, cum este cel dela Brașov, care îl cunoaștem, fiindcă „Kronstädter Ztg.“ ni l'a comunicat. Cine stă bun, că țipete de aceste nu s'ar auzi din Ciuc, din Trei-scaune și din întinsa Mărginime dela poalele Carpaților despre Meađași, dacă cu deosebire în Săcuime, guvernul n'ar pune

capacul seu oficios preste acei ce sufer, ca se nu li-se audă glasul.

Și se vedem coincidență.

Cînd ministrul unguresc de comerț și agricultură, după multă spargere de cap, a aflat de bine a deschide vama Orșovei pentru produse brute, cu scop ca se mai aline durerile celor loviți de războiul cu tarife, eată și altă calamitate în Bănat și în vecinătatea acestuia.

Cămara de cereale de odinioară, Bănatul și vecinătatea lui inundate de apă.

Dar' aceasta este o calamitate trimisă dela D-șeu pentru păcatele noastre, — ar pute răspunde evlavioșii oficioși ai guvernului. Prin urmare inundările n'au nimica de a face cu războiul vamal.

Așa s'ar pără că este, dar' nu este așa.

Cînd Bănatul a venit sub stăpînirea Habsburgilor, era el făcut oare cămară de cereale sau s'a făcut mai târziu?

Este lucru cunoscut, că Maria Teresia și Iosif II au desgroptat, așa zicînd, Bănatul de sub ruinele turcesci, sub care a suferit un secol. Cu ocaziunea aceea l'a și transformat, încît din o pustietate a devenit o cămară de cereale pentru Ungaria, pentru monarhia întreagă.

Cu bună seamă, că D-șeu și atunci, cînd Bănatul era cămară de cereale, în cel mai frumos înțeles al cuvîntului, va fi trimis ploi asupra Bănatului.

Atunci însă fiind canalurile din vecine desfundate și adause cu altele nouă după trebuință, cu un cuvînt apele din Bănat fiind regulate, apa prisositoare nu putea face pagube în măsura, în care face astăzi, cînd mai de un secol nu s'a mai îngrijit nimenea de a susține în stare bună stavilele inundărilor.

Nu sîntem de loc dintre acei oameni, care vor să facă opozițiune cuiva, numai pentru-ca să facă opozițiune. Însă trebuie cu durere să constatăm, că toate calamitățile câte vin asupra țerii de tot felul, sînt mai cu seamă de a se atribui incapacității oamenilor dela guvern. Acești oameni, care se pare că trăiesc în presupunerea, că numai până unde se află oameni din

majoritatea guvernamentală este Ungaria, dacă nu persecută, neglijă tot ce nu aparține majorității lor.

Trebuie să fie un chin mare pe ei cînd ved, că pe Săcuime nu-i pot lua dintre Români, pentru-ca să-i poată trata altfel de cum se ved bieții tratați, cu toate că sînt în parte *toujours* la dispozițiunea guvernului. Cu toate aceste îi sacrifică. Ei trebuie, pentru-că locuiesc între nemaghiari, să suferă cu cealaltă parte nelocuită de Maghiari sau de oameni de ai majorității guvernamentale, de care guvernul nu vrea să scie, decât cînd îi trebuie bani și deputați.

Precum vedem principiul guvernărilor de astăzi este vanitatea, o vanitate împreună cu ignoranță și negligență, care însă împreună produc și aduc calamități asupra țerii. Calamitățile aceste ori-cum se prezintă, numai din vina guvernărilor se prezintă.

De ale congresului.

Dece zile au trecut dela întrunirea congresului, cestiunile mari însă nici c'au ajuns macar să fie puse la ordinea zilei.

Încă odată: lucrările congresului n'au fost pregătite, deși cinci ani au trecut dela ultimul congres.

Acum în ultimele săptămîni, în ajunul întrunirii congresului, s'au rezolvat cestiuni, care aveau să fie rezolvate cu ani de zile mai înainte, ba chiar și astăzi consistorul metropolitan ține sedințe, ca să se încheie nise lucrări, pe care de mult ar fi trebuit să le aibă terminate.

Astfel congresul nu poate lucra și foarte adese-ori timpul se pierde cu discuțiuni sterile.

În mai multe rînduri comisiunile au raportat în congres, și în cursul discuțiunii s'a constatat, că lipsesc elementele de judecată și congresul a hotărît, ca comisiunea să ceară nouă date, să studieze mai bine cestiunea și să raporteze din nou.

S'a întemplat chiar, că în cursul discuțiunii făcute în congres s'a constatat, că discuțiunea nu mai are nici un obiect, deoarece-ce cestiunea pusă în discuțiune era de mult rezolvată.

Lucrul de căpetenie a fost, precum se vede, să se poată dice, că nu mai sînt restanțe la consistorul metropolitan, că acum toate merg bine, că a început o eră nouă. Cînd s'a cerut însă să se constate prin o cercetare făcută în cancelarie, dacă în adevăr toate cauzele s'au rezolvat și expedat totodată la timpul cuvenit, s'a produs o adevărată revoluțiune în cancelarie și în timp de cîteva cîșuri s'au făcut mai multe expedițiuni decât în pen-
ultimii patru ani împreună.

Altă împrejurare, care face ca lucrările congresului să nu înainteze, este îndărătnicia, cu care unii dintre deputați stăruie, ca adevărul să nu eaze la iveală. Astfel trebuie să se dovedească lucruri, despre care nimeni nu se mai îndoiesce, și se discută cestiuni, în privința cărora toți sînt de aceeași părere, numai că unora nu le vine la socoteală să se și exprime părerea aceasta și să se și facă ceea-ce după părerea tuturor ar fi bine să se facă.

Cetitorii nostri ne vor înțelege dar', dacă vom dice, că n'au trecut decât abia zece zile dela întrunirea congresului, un timp prea scurt, pentru-ca să se poată produce un curent general între nise oameni atât de deosebiți ca cei întruniți aici. Mulți dintre acești oameni nu erau bine informați, ear' alții au fost cu premeditare rău informați, cei mai mulți erau preocupați, cînd au venit aici: trebuiau să vadă lucrurile din propria lor intuițiune și să le discute împreună, pentru-ca să poată judecata asupra lor și să se poată pune dinții. Aceasta s'a făcut în timpul celor din urmă zece zile, și credincioșii bisericii pot să fie convinși, că reprezentanții lor nu-și perd timpul, ci lucrează din res-
puteri, deși deocamdată rezultatele acestei lucrări nu sînt manifeste.

Deocamdată nu se poate prevedea, cum și în ce fel reprezentanții bisericii vor încerca să curme relele, de care a suferit biserica până acum, sînt însă între dînsii foarte mulți oameni, care iau lucrul în serios și putem să sperăm, că ei se vor folosi de toate mijloacele ce le stau la dispozițiune, ca să aducă îndreptarea cuvenită.

Vor fi, se înțelege, desamăgiți aceia, care se vor fi așteptînd poate la scene sgomotoase în congres ori la un fel de „cură radicală“, ca să întrebuițăm un termen de predilecțiune al actualului

Foița „Tribunei“.

Chiote populare.

Adunate de Ioan P. Lazar, înv. în Șimleul-Silvaniei.

Busuioac roticâlos,
Am drăguț, da-i mînios.
Ce-mi pasă de-a lui mînie,
Că mîne e sîrbătoare
Și m'oiu găta ca o floare,
Și m'oiu duce la jocuț
Și-mi voiu prinde alt drăguț,
Mai mîndru și mai frumos,
Nu ca el, un ticălos;
Mai mîndru și mai bogat,
Nu ca el, un blăstemat.

Cînd îmi vine badea 'n gînd,
Mă leagăn ca frunza 'n vînt;
Cînd îmi vine badea 'n fire,
Mă leagăn ca frunza 'n vie.

Pe la noi pe sub pădure
Merg fetele după mure;
Eu mă duc să taiu nuiele,
Ca să mă 'ntălesc cu ele.

Bate Doamne pe popa,
Că 'mi-a spovedit mîndra;
Nu știu ce canon 'i-a dat,
Că pe mine m'a lăsat.

De-aș vedea moartea pe rit,
Ce 'mi-e drag, nu 'mi-e urît;
De-aș vedea moartea pe prag,
Ce 'mi-e urît, nu 'mi-e drag.

Copila cît e de mică,
Bate-o și pune-o la furcă;
Că iubesc de pîrlesce
Și la furcă nu gîndesce.

Mîndrele, care-s mîrețe,
Nu se țin cu corobețe;
Ci cu turtă și cu miere
Și cu buze subțirele.

Decînd, bade, tu te-ai dus,
Peană verde nu 'mi-am pus;
Dacă 'mi-am și pus vr'odată,
Am pus-o de supărată.

Maică, la inima mea
Este-un rit și-o fîntînea;
Ritu-i făcut de urît,
Fîntîna de năcă mult.

Rău mă doare 'n pept și 'n spate,
C'a rămas mîndra departe;
Rău mă doare limba 'n gură,
C'a rămas mîndra singură.

Nu gîndi, bade, gîndi,
Că ca tine n'ar mai fi;

Ca tine sînt și o miie,
Numai nu-mi trebuie mie.

Trag în rău, ca altu-n bine,
Las' să trag, că n'am pe nime;
De-aș ave pe oare-cine,
M'ar scoate din rău la bine;
Și-ar băga mîna prin foc
Și m'ar scoate la noroc;
Și-ar băga mîna prin jar
Și m'ar scoate din amar.

Frunză verde din tufiș
Tu leliță de pe Criș,
Vino 'ncoace mai curînd,
Să jucăm un joc rotund.

Cine iubesc și lasă,
Du-te și-l aprinde 'n casă:
Numai pe ferești să eaze.

Joacă, lele, scuturat,
Dacă nu te-ai măritat;
Strigă și tu jucăuș,
Nu-ți pune 'n gură căluș.
Rădăcină de maslin,
Place-mi fata de Român,
C'o poți duce și la fîn;
Ear' pe care-i domnișoară,
N'o poți scoate nici afară.

Munte, munte peatră sacă,
Lasă voinicii să treacă,

Să treacă la ciobănie,
Să scape de cătănie,
Cătănia cui e bună?
La feciorul fără mumă.
Cătănia cui e dragă?
La feciorul fără maică.

Păsăruică din ierbuță,
Am avut și eu drăguță;
Pentru-că o-am sărutat ...
Ard-o focul m'a lăsat.

Tu mîndruță de departe,
Trimite-mi pe poștă carte!
De trăesci, să te horese,
De-ai murit, să te jălesc ...

Nu bate doamne pe dracul,
Că-mi e bun pretin săracul.

Haid' leliță sus la peri,
Să te 'ntreb ce-ai lucrat ieri?
— Am dat paie juncilor,
Buze moi voinicilor;
Apă rece de spălat ...
Buze dulci de sărutat.

Copila mică și proastă
Mă roagă s'o fac nevastă.
— Eu 'i-am spus, că-i bine fată,
Ba'to norocul s'o bată.

cap bisericesc. Împregiurările sînt de astfel, încât totul trebuie să se facă cu frățească iubire și cu înțelepciunea cuvenită, dar de făcut se va face, așa sperăm noi, tot ceea-ce se poate în actualele împregiurări.

Revistă politică.

Sibiu, 18 Iunie st. v.

Negociările pentru reînnoirea transacției între ambele părți ale monarhiei se vor începe numai cu finea lui August, după-cum spune o scire oficioasă din Viena. Se vor stipula însă deja acum cu ocaziunea mergerii d-lui Tisza la Viena formalitățile acestor negocieri, că adevărat extinde-se-vor ele preste întreg tariful vamal sau numai la pozițiuni anumite, întempla-se-vor ele direct între ministere sau prin intermediul unei conferențe vamale etc.

O scire importantă despre relațiunile comerciale ale Austro-Ungariei cu România aflăm într-o foaie maghiară. „Nemzet“ primesce din București telegrama, că negocierile în astă privință se vor începe în curând și până la toamnă pozitiv va fi regulat raportul comercial între ambele state. Din acest motiv ambasadorul austriac la București nu își va începe concediul până la toamnă:

„Dacă se va adevăra această scire“, dice „Neue freie Presse“, „ea este de cea mai mare importanță. Cu toate acestea, deși dorim foarte mult, ca negocierile cu România să se reîncheie și astfel să se pună capăt stării nenaturale de acum, trebuie să primim scirea foii guvernamentale maghiare cu cea mai mare rezervă. Până acum nu s'a vădit nici un semn, care ar promite, că România ar avea voie să lege eară firul rupt al negocierilor. Guvernul României a încheiat ce e drept o convențiune provizorie cu Franța pe baza convențiunii româno-helvetice. Guvernul României a cerut chiar autorizarea prin lege, ca să poată încheia învoeli provizorie cu statele, care au început negocieri cu România. Dară chiar cu ocaziunea desbaterilor asupra acestor convențiuni și învoeli s'a arătat o deosebită aversiune față cu Austro-Ungaria. Precând guvernul României cu aprobarea majorității sale a documentat nu numai față cu Franța, dar și față cu Germania o deosebită prevenire, față cu Austro-Ungaria s'a arătat totdeauna hostil. Cu toate acestea noi dorim, ca faptele să ne dovedească contrarul. Guvernele Austro-Ungariei și la aceea, că pasul de apropiere nu-l vor face ele, ci trebuie să-l facă România“.

Primirea regentei de prințul Luitpold a fost acceptată decătră ambele camere ale Bavariei, în urma căreia regentul a depus Luni în 28 Iunie n. jurământul pe constituțiune. Așadar crisa din Bavaria se poate considera ca definitiv înlăturată.

După expulsiunea prinților din Franța. Comitele de Paris a dat următorul „Manifest“:

„Fiind silit a părăsi pământul țerii mele, protestez în numele dreptului contra actului de violență, ce m'a isbit. Fiind atașat cu pasiune patriei, pe care nenorocirea mi-a făcut-o mai scumpă, am trăit până acum aici fără a depăși legea. Spre a mă smulge din patrie s'a ales momentul în care m'am întors, fericit, că am

Mândra mea de astă-vară,
Mult mă roagă s'o ieu eară;
Dar' dracul a nebulit,
Să iee ce-a părăsit.

Fă-mă, Doamne, ce me-i face,
Fă-mă un picur de lapte;
Colo sus după cetate,
Să ved Neamțul cum se bate.

Frunză verde lemn de nuc,
Dragu-mi e badea Onuc;
Că dînsul e econom,
Și nu schimbă cu un domn.

Copiliță cu părinți,
Nu grăbi să te măriți;
Căci mila dela părinți,
Cât trăiesci,
N'o mai găsești;
Ear' mila dela bărbat,
E ca-un putregaiu uscat.

Mult mă bat gânduri nebune,
Să merg cu mândruța 'n lume;
Dar' mândruța 'mi-se 'ntoarnă
Și-mi dice: las' până la toamnă;
Dela toamnă dincoale
Însoară-te și mă ia.
'Ti-ar' sta bine cu nevastă,
Ca la floarea din fereastră.

creat o nouă legătură între Franța și o națiune amică. Exilându-me, vor să-și răbune pentru cele trei milioane și jumătate voturi, care la 4 Octombrie au condamnat greșelile republicei și acum se caută a intimidă pe aceia, care din și în și se despart de ea. În mine se persecută principiul monarhic, ce 'mi-s'a transmis de acela, care a știut să-l mențină în mod așa de nobil. Vor să despartă Franța de șeful celei familii glorioase, care a condus țeara în timp de 9 secole în opera unității sale naționale și care împreună cu poporul, la bine și la rău, 'și-a întemeiat mărirea și buna stare. Se speră, că Franța a uitat domnia fericită și liniștită a strămoșului meu, precum și dîile de mai curînd, când fratele și unchiul meu au luptat loial în rîndurile bravei ei armate. Aceste calcule își vor găsi decepțiunile lor. Povățuit prin experiență, Franța va cunoaște cauzele și pe autorii acelor rele, de care suferă.

„Franța va înțelege, că numai monarhia, care prin principiul ei tradițional și prin instituțiunile sale aparține timpului modern, poate remediala lucrurile. Monarhia națională singură, al cărei reprezentant sînt eu, e în stare a paraliza forțele turburătorilor, care amenință pacea țerii; a asigura libertatea politică și religioasă, a ridica autoritatea și a restabili averea publică. Numai ea poate da un guvern tare societății noastre democratice, care va fi accesibil tuturor, va fi deasupra partidelor și pentru Europa o garanță de pace durabilă. Datoria mea este de a lucra fără preget la această operă de mîntuire; cu ajutorul lui D-deu și cu participarea tuturor, care împărtășesc credința mea în viitor, voi îndeplini aceasta. Republicii îi este frică; aplicându-mi mie o lovitură, atrage atenția asupra mea. Am încredere în Franța; în momentul decisiv voi fi gata. Eu, la 12 Iunie (semnat) Philipp, Comite de Paris“.

În 25 Decembrie 1885 au subscris Ristici, Miloicovici și Pirotsanaj un memorandum, pe care 'l-au predat regelui Milan. Din acest memorandum se scie acum, că cu privire la politica externă a Sârbiei el condamnă relațiunile amicale, în care stă Sârbia cu monarhia austro-ungară. Politica aceasta, dice memorandumul, s'a documentat în dîile grele după Slivnița ca nefolositoare Sârbiei și intereselor sârbesici, căci ea a protegiat și proteje încă bulgarismul contra Sârbilor. Acest memorandum se va publica în curînd și se așteaptă cu mare curiositate. Se scie că Ristici a comis în această afacere un act de indiscrețiune, pentru care 'i-a fost interzisă intrarea la curte. Ca urmare a indiscrețiunii lui Ristici, secretariatul regelui a conces publicarea memorandumului din cestiune.

Primirea adresei de răspuns decătră majoritatea sobraniei din Bulgaria a causat la Constantinopol mare mulțumire. Scim că acea adresă se mărginește simplu la registrarea actului unirii și 'și exprimă dorința, ca opera începută să se consolideze. Prin aceasta oare-cum s'a tăiat firul nemulțumirilor rusești și ambasadorul ruses din Constantinopol nu mai are motiv să ceară intervenirea Porții sau chiar a Europei pentru a silă pe principele Alexandru la observarea marginilor obligamentelor luate.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

Raport special al „Tribunei“.

Sedința VIII dela 16/28 Iunie 1886.

Deschidîndu-se sedința la 10 oare înainte de amăzi, se autentică protocolul sedinței premerse.

Concediul cerut pe restul sesiunii se dă deputatului A. Suciu.

Presidiul prezentează următoarele exhibite:

1. Raportul presidiului consistorului metropolitan în cestiunea sulevată la sinodul eparchial din Arad: că pot fi membri ai sinoadelor protopresbiterale indiviți din alte protopopiate;

2. raportul presidiului consistorului metropolitan în privința reprezentațiunilor eparchiilor pentru stîrpirea viețuirilor nelegiuite;

3. raportul presidiului consistorului metropolitan în privința reprezentațiunii eparchiilor relativ la ordinul ministrului de culte și de instrucție, prin care se cere așternerea actelor în cauzele disciplinare ale învățătorilor înainte de a se executa hotărîrea luată pentru destituirea acelora;

4. raportul presidiului consistorului metropolitan, prin care prezentează rațiociniile celui consistor pe anii 1881—1885;

5. raportul presidiului consistorului metropolitan asupra raportului fiscalului fundațiunii Gojdu despre pașii făcuți în privința fundațiunii Dona;

6. raportul comisiunii administrative a fundațiunii Gojdu, prin care se aștern rațiociniile celei comisiuni pe anii 1881 și 1882;

7. o a doua apelație a fostului preot din Mărișel în contra tuturor hotărîrilor consistorului archidieceșan.

Toate aceste exhibite se transpun respectivelor comisii, și anume cea dintău comisiei organizatoare, a 2-a comisiei bisericesci, a 3-a comisiei scolare, a 4-a comisiei financiare, a 5-a și a 6-a comisiei speciale alese pentru fundațiunea Gojdu, ear' cea din urmă comisiei petiționare.

Presidiul: Înainte de a intra la ordinea dîlei atrag atențiunea măritului congres asupra celei împregiurări, că întocmai precum ieri ne-am împlinit o sfîntă datorință națională față cu decedatul patron al bisericii noastre, marele Andrei, așa am avé mîne să ne împlinim o datorință, pe care cu toții o simțim în inimile noastre, cătră alt bărbat, care deasemenea este eternizat în inima noastră. Acest bărbat este fericitul Emanuel Gojdu, căruia precum se scie, avem a-i mulțumi înaintarea în cultură a tinerimii noastre. Fiindcă biserica noastră prănușește mîne amintirea sfîntului mucenic Emanuel, fac propunerea, ca mîne la 9 oare înainte de amăzi să ne întrunim și să ținem întru memoria acestui mare mecenat un parastas solemn.

Această propunere se primesce în unanimitate și se hotărăse a lua la protocol act despre ea.

La ordinea dîlei urmează raportul comisiei petiționare. Raportul celeia dl Teran raportează asupra unor petițiuni, între care ceea a locuitorilor din 6 comune din Valea-Bărgăului în privința fondului lor scolar e de un interes mai general și care a și produs o discuțiune mai viuă.

Comisiunea petiționară propune simplu transpunerea petițiunii la consistorul archidieceșan spre competența afaceri.

După o desbatere de o oară congresul decide, să se remită cauza comisiei petiționare, care studiîndu-o de amănuntul, să vină într-o altă sedință cu o propunere binemotivată.

În privința celorlalte petițiuni se hotărăse transpunerea acelora la consistorul metropolitan spre competența afaceri.

Apelația preotului din Mărișel în contra tuturor hotărîrilor consistorului archidieceșan se va pertracta deodată cu ceastalaltă apelație prezentată în sedința de azi.

Sedința se ridică la 2 oare după amăzi.

Sedința proximă se anunță pe mîne la 10 oare înainte de amăzi.

De azi înainte sedințele congresuale nu se mai țin în biserică, ci în sala casei comitatului, pe care a binevoit dl vice-comite G. Thalmann a o pune la dispoziția congresului.

Cîteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocsáry.

(Urmare.)

Singurul scop, pe care a voit domnul Tisza să-l ajungă cu proiectele de lege amintite, nu a fost acesta, ci numai și numai întărirea pozițiunii sale. Proiectele acele au fost îndreptate contra opoziției moderate și contra partidului independent, pe care Tisza le perhorecează mai mult ca pe toate naționalitățile din lume. Cumea prin acele legi se poate lucra și contra naționalităților, pentru dînsul este numai un câștig lateral, dară se înțelege, că dînsul împregiurarea din urmă a întrebuițat-o drept pretext, pentru-ca legile să 'i-se primească de propriul seu partid. Chiar pe față nu a cutezat să le motiveze cu aceasta, dar' de nenumărate-ori a declarat, că nu șieși, ci statului ungar voiesce să-i câștige nouă mijloace de putere. Și este netăgăduit, că dacă voim să urmărim o politică de apăsare, politica „unității în cultură“, nu poate fi vorba de un regim constituțional, ci trebuie creat absolutismul maghiar atît de des amintit ear' doctrinele opoziției moderate la început susținute, mai apoi părăsite, că adevărat administrație trebuie aplicată indiviți, care din punctul de vedere al patriotismului merită încredere, întră în vigoare. Aceasta nu a putut-o înțelege fals nici chiar stînga extremă, acel partid, din care mulți membri — cu durere o mărturisesc, — neîncetat au accentuat vederile șovinistice. Și ce a făcut partidul independent când a ajuns lucrul la frîngerea pânii, când a trebuit să aleagă, ce voiesce? Libertatea constituțională sau acțiunea contra naționalităților? Și acest partid ar fi trebuit să rezonaze așa: Ce ne trebuie constituționalism, ce ne trebuie libertate! Tot Maghiarul e dator să se cugete mai înainte la întărirea maghiarismului și a poziției lui predominante. Acesta este scopul nostru și spre ajungerea lui sînt iertate toate mijloacele; pe terenul acesta trebuie să dispară orice deosebire de partid. Așa e, că astfel stă lucrul înaintea omului din partidul independent? Și totuși ce a făcut partidul? 'Și-a suprimat veleitățile șovinistice, în mod prudent și nobil s'a dat

de minciună și a pășit cu toată hotărîrea în contra proiectului. De aceea sperez, că în partidul independent se va domoli și mânia nutrită contra mea. Stimaii mei compartisani, când e vorba de fapte, încă nu sînt mai buni ca mine.

Și ce a făcut opoziția moderată? Este cunoscut, că la începutul desbaterilor a fost pentru sistemul de denumire, ear' la sfîrșit s'a declarat cu aceeași hotărîre pentru sistemul de alegere. A fost contra dispozițiunii din proiect, ca alegerile să se facă în comune după candidațiile propuse de presidiu, pentru-că această dispoziție reține foarte mult libertatea alegerilor. Firesce că aceste două ținute stau în contradicție directă, căci dacă statul are interese de apărare în comitate și cetăți libere, are și în comune, și dacă aceste numai prin sistemul de denumire se pot apăra de ce se concede alegerea în cetățile cu magistrat sistemizat sau în comune și mai mici? Dară aceasta este numai consecuență. A mai dezvoltat opoziția moderată cu acea ocaziune și altceva. A dezvoltat un sistem de scoatere de ochi, când la început a accentuat, că și dînsa voiesce regim reprezentativ. Regim reprezentativ și denumire! Cu mirare s'a putut vedea atunci, că de mult pot cuteza și cât de mult pot păcătui oameni de vață și renume mare chiar prin talentele lor, dară pe conta reputațiunii lor proprii. Chiar și bărbați din partidul independent au primit cu plăcere multă și cu aplauze șomotoase dezvoltarea „circulului cuadrat“ cu regimul reprezentativ și sistemul de denumire. Asta e puterea oratoriei! Cu uimire am vădit, că unii chiar atunci aplaudau pe contele Apponyi mai tare, când acesta mai tare a atacat pozițiunea partidului independent. Sperăm, că de altădată vor fi mai precauți acești prieteni ai nostri, după-ce s'au putut convinge, că oratorii aplaudați 'i-au părăsit, luând la legea comunală chiar rola contrară. În viața politică este foarte bun mijloc de casă vechiul: „timeo Danaos et dona ferentes!“

Însă ce are aceasta a face cu obiectul meu, cu cestiunea naționalităților? — va întreba stimatul cetitor. Are. Ce privesce pe opoziția moderată, Bela Grünwald a declarat într-o vorbire a sa mai de demult și aici acum nu 'și ascunde părerea sa hotărîtă, că statul trebuie să 'și concentreze toată puterea contra naționalităților. Să o concentreze se înțelege în mâinile guvernului, căci după dînsul numai guvernul central poate fi organul credincios al statului. Ori-și-ce corporațiune reprezentativă, fie administrativă fie confesională, după dînsul nu poate avé decăt vederi și sentimente egoiste, particularistice, federalistice și prin urmare este dușmanul natural al statului. Și așa se vede, că la dînsul această concepție a devenit dogmă, pentru-că nu a putut vorbi în casa deputaților decet cuvinte să nu amintească „acele scopuri mărețe ale statului“.

(Va urma.)

Reforma parlamentului grec.

Sub titlul „Moravuri politice“ în Grecia „Revue de l'Orient“ scrie:

„Camera deputaților a primit cu mare majoritate proiectul de lege, prin care se reduce numărul deputaților la 150, și care înlocuiesc scrutinul pe arondisment prin scrutinul pe departament.

„Nouele legi stabilesc, că nu se va ține seamă la înaintare în armată de timpul cât un ofițer a fost deputat, precum și de cele șese luni acordate unui ofițer pentru a-și pune candidatura de deputat.

„Tricupis într'un discours, care a fost întrerupt de aplauze din partea dreaptă și din tribune, a arătat avantajile acestor proiecte. Scopul lor nu e altul, decăt a ridica prestigiul camerei, a face pe deputați mai independenți de alegători, cari exercitează asupra lor o influență vătămătoare pentru stat. De altă parte, ofițerii vor rămâne la armată.

„Un alt avantaj al acestor proiecte de lege e de a stabili de fapt despărțirea puterilor, care trebuie să fie baza instituțiunilor constituționale în Grecia. Aceste proiecte vor avé o influență binefăcătoare asupra dezvoltării vieții publice în Grecia.

„Alegătorii greci, scrie corespondentul, aleg pe deputat, pentru-ca să le facă afacerile lor, adevărat să facă din serviciile publice tot ce e favorabil lor. Deputatul susține ministerul numai pentru a mulțumi cererile alegătorilor sei și ale sale, dacă are. Triumful unei alegeri legislative, formarea unui minister sînt rezultatul unei coalițiuni, care are dorința de a-și face afacerile.

„Cel dintău lucru, ce un deputat cere dela minister, e ca să nu lase în circumscripție nici un funcționar, care nu-i place lui, și alegătorii cer dela deputați, ca să dea afară pe funcționarii, cari n'au reușit la alegeri și să-i pună pe ei în acele funcțiuni, așa că după fiecare schimbare de

minister, se face și o schimbare în funcționari; fără a se face vre-o alegere, se dau afară toți dela mic până la mare. Acropolis spune, că cu venirea lui Delyannis la putere s'a dat afară vre-o 7300 funcționari. După căderea lui Delyannis alte numiri, alte revocări; chiar cei-ce se cred mai siguri sunt loviți. Diarele spun, că cei nouă păzitori dela Acropole, au fost dați afară, acești păzitori sunt nisece bătrâni, cari nu se ocupă de politică, dar ce e de făcut, sunt alți nouă, cari așteaptă să le iee locul.

„În acest chip nici un funcționar nu se ocupă serios, sciind că nu e sigur de funcțiunea ce o ocupă; îndată-ce e dat afară din funcțiune, se face agent politic, și fiindcă politica joacă rol până și la numirea cantonierilor, apoi toate serviciile publice sunt rău făcute. Cu chipul acesta Grecia n'are nici diplomație, oameni cari se studiază raporturile țerii față cu Europa. Îndată-ce se formează un minister, rudele și prietenii primului ministru sunt numiți agenți diplomatici în diferite părți ale Europei.

„Cererile fiind totdeauna mai mari decât ofertele, deputații ca și mulțimească pe alegători, le promit că va crea nouă posturi și ministerul, care voiesce să aibă o majoritate, trebuie să se supună la această cerere. Din această cauză numărul funcționarilor crește necontenit. Deja în 1875, Rèclus a constatat, că jumătate din bugetul Greciei se dă numai pentru lefuri.

„Constituția din 1864, făcută după triumful revoluției militare, acordă o mulțime de favoruri ofițerilor. Un ofițer în activitate are dreptul a se prezenta înaintea alegătorilor și a fi ales deputat, fără a perde rangul la înaintare. Dacă cererile concediu pentru a-și susține candidatura, nu i-se poate refuza, aceasta e ceea-ce se numește concediu constituțional. De multe-ori ofițerii își pun candidatura numai pentru a fi liberi șase luni de zile. Ofițerul deputat e obligat să se prezente înaintea alegătorilor când e înaintat. Fiindcă e mai plăcut a fi deputat, decât a sta într-o cafenea, și a avé mai multe favoruri, apoi nu e nici un ofițer, care să nu se gândească a-și pune candidatura de deputat, atunci el face tot posibilul, ca să fie lăsat în garnisoană în circumscripția electorală, unde voiesce să lucreze pentru a fi ales și în urmă.”

Cronică.

Monument lui Radetzky. În castelul Arhiducelui Albrecht din Baden s'a ținut în zilele trecute sub prezidiul Arhiducelui o conferință, care s'a ocupat cu ridicarea unui monument pentru eroul Radetzky la Viena. Primarul Vienei Uhl încă a luat parte la conferință. Ca loc, unde să se așeze monumentul, s'a luat mai ales piața dinaintea „bisericii votive” în combinațiune.

Postal. Direcțiunea postală din Sibiu face cunoscut, că oficiul postal din Abrud dela 1 Iulie n. începând se preface în oficiu postal erarial de clasa a doua.

Programa examenelor publice la institutul Andreian pedagogico-teologic greco-răsăritean în Sibiu cu finalul anului 1885/6: Marți, 17 Iunie: Enciclopedia cl. anul I. prof. Dr. I. Crișan. Esegia și Hermeneutica cl. anul I. prof. I. Ghibu. Limba română ped. I, II, III. prof. Dr. D. P. Barcianu. Miercuri, 18 Iunie: Dreptul canonic cl. anul III. prof. I. Popescu. Istoria bisericească ped. anul I, prof. Dr. I. Crișan. Patristica cl. a. II, prof. Dr. I. Crișan. Limba și literatura română cl. a. II, prof. Dr. D. P. Barcianu. Joi, 19 Iunie: Limba maghiară ped. anul I, II, III. prof. Dr. I. Crișan. Didactica și Metodica cl. a. II, ped. a. II. prof. Dr. I. Crișan. Istoria naturală ped. anul I, II, prof. Dr. D. P. Barcianu. Vineri, 20 Iunie: Pastoralul, Liturgica, Catehizarea cl. III. prof. I. Hannia. Omiletica cl. a. III. prof. I. Ghibu. Comptabilitatea cl. a. III și ped. a. III. prof. D. Comșa. Computul ped. a. II, prof. D. Comșa. Sâmbătă, 21 Iunie: Morala cl. a. II, prof. I. Hannia. Isagogia cl. a. I, prof. I. Ghibu. Istoria universală ped. a. I. II și III, prof. I. Ghibu. Luni, 23 Iunie: Logica și Psihologia cl. a. I, prof. I. Popescu. Psihologia ped. anul III, prof. I. Popescu. Pomăritul cl. a. II și ped. a. II, prof. D. Comșa. Fisica ped. a. III, prof. D. Comșa. Miercuri, 25 Iunie: Dogmatica și Polemica cl. a. II, prof. I. Popescu. Religia ped. a. II și III, prof. I. Ghibu. Legumăritul cl. a. I și ped. a. I, prof. D. Comșa. Joi, 26 Iunie: Istoria bisericească cl. a. I, prof. Dr. I. Crișan. Plantologia cl. a. III și ped. a. III. prof. D. Comșa. Computul ped. a. I, prof. D. Comșa. Vineri, 27 Iunie: Pedagogia generală cl. a. III ped. I. Popescu. Geografia ped. anul I, II și III, prof. Dr. D. P. Barcianu. Sâmbătă, 28 Iunie: Cântările bisericesci și tipicul, toți clericii, prof. D. Cunțan. Musica vocală și instrumentală toți elevii, prof. G. Dima. Gimnastica, toți pedagogii, prof. Dr. I. Crișan. Duminică, 29 Iunie: După serviciul divin în biserică, încheierea solemnă a anului școlastic. Conferința profesorală pentru stabilirea clasificărilor. Luni, 30 Iunie: Publicarea clasificărilor și extradarea testimoniilor.

Mutarea reședinței episcopiei gr-cat. de Gherla la Dej. „I-se scriu „Gazetei Trans.” următoarele: Seirea despre mutarea reședinței episcopiei române gr-cat. de Gherla la Dej se confirmă din ce în ce tot mai tare. Causa principală se dă a fi, că Armenii nu voiesc să dea episcopului un loc mai în centru pentru edificarea reședinței. Ministrul de culte și instrucțiune publică încă începe a se împăca cu realizarea ideii de transmutare a episcopului actual Dr. Ioan Szabo.

Programa examenelor dela școala cap. gr-or. din Sas-Sebeș cu finea anului școlastic 1885/6:

Duminică, în 22 Iunie (4 Iulie):
dela 9 — 11 $\frac{1}{2}$ oare cl. I. de băieți } economie
„ 11 $\frac{1}{2}$ — 1 „ „ III. „ „ } de casă.
„ 3 — 5 „ „ I. „ „ } băieți.
Luni, în 23 Iunie (5 Iulie):
dela 8 — 11 oare cl. II. de băieți.
„ 3 — 6 „ „ III.
Marți, în 24 Iunie (6 Iulie):
dela 9 — 12 oare cl. II. de băieți.
„ 3 — 6 „ „ III. și IV. de băieți.
„ 6 — 7 „ „ Gimnastica, vizitarea grădinei de pomărit, și încheierea anului școlastic. La aceste examene se invită cu toată onoarea toți amicii și binevoitorii școlai noastre. Sas-Sebeș, în 15 Iunie 1886 v. Corpul învățătoresc.

Reprezentățiune teatrală. „Reuniunea sodalilor români” din Sibiu dă, după-cum se vede la alt loc o reprezentațiune teatrală cu joc. Din programă este evident, că este vorba de o seară plăcută, care membrii reuniunii în loc de petrecerea lor de vară, se adopă a o pregăti și împărtăși cu publicul din Sibiu. Convinși din trecut despre prestările membrilor reuniunii sodalilor români și în punctul reprezentațiunilor teatrale, recomandăm cu toată încrederea și căldura tuturor amatorilor a folosi ocaziunea și a asista la petrecerea amintită într'un număr cât se va pute de considerabil.

„Reuniunea sodalilor români” din Sibiu invită la „Reprezentățiune teatrală împreună cu joc”, care se va ține **Sâmbătă în 21 Iunie** (3 Iulie st. n.) a. c. în sala dela „Împăratul Romanilor”. Începutul la 8 oare seara. Sibiu, în 16/28 Iunie 1886. Întrarea de familie 1 fl., de persoană 80 cr., membrii reuniunii 50 cr., damele 40 cr., garde-damele sunt scutite de taxa intrării. O loge mare 3 fl.; o loge mică 2 fl. Biletele de intrare și pentru loge se capătă dela 19 până la 21 Iunie st. v. (1 până la 3 Iulie n.) în „Institutul tipografic”, strada Cisnădiei nr. 3, în „Librăria archidieceană”, strada măcelarilor nr. 37 și seara la cassă. Programe se capătă și seara la cassă. Program: 1. „În memoria lui D. Andronic”, de N. Cismărescu, declamată de dl E. Vintilă. 2. „Drumul de fer”, comedie cu cântece într'un act, de Vasile Alexandri. Persoanele: Mama Bălașa, jupâneasă bătrână, dl P. Barițiu; Cuconul Matachi Nalbă, proprietar. 3. „Adela, ficia lui Nalbă, d-șoara M. Bogorin; Radu, inginer topograf, dl I. Morariu; Cucoana Caliopei, veduvă, d-șoara A. Florea; Kir Manole, ardeas, dl A. Baltes; Manolachi, fiul seu, dl N. Turcu; Ioana, fată de casă, d-șoara E. Sift; Sava, tinăr Țigan, dl N. Turcu. 3. „Păcălitul”, comedie într'un act de Iosif Vulcan. Persoanele: Alexandru Cușian, proprietar, dl A. Baltes; Nina, ficia lui, d-șoara A. Florea; Iosif Someșian, june din sat, dl I. Morariu; Radu Munteșcu, amicul lui Iosif. 4. Jocurile istorice „Călușerul” și „Bătuta”, se vor juca de 9 tineri în costum țărănesc. După producțiune urmează joc.

Opera din Budapesta. Se vede că compatrioții maghiari nu au de loc noroc cu instituțiile de artă. După criza teatrului din Cluj, aflăm acumă că și la opera din Budapesta stau lucrurile foarte rău. Nu este de lipsă să mai amintim, că și aceasta, după-ce s'a sacrificat milioane pentru clădire, se bucură de diferite subvențiuni dela stat, din șăutla privată a Maiestății Sale ș. c. I. Eată ce scrie „Egyetértés” între altele despre ea: „Rezultatul dublu al stagiunii trecute (în sens negativ) la opera noastră este decadența artistică și un deficit mare. Despre decorațiuni, aranjamente, costumuri etc. abia acumă după 10 ani se face primul inventar. . . . În acești 10 ani s'au urmat unul pe altul doi intențenți, unul s'a dus în dulce jubo, după-ce a mai cerut comisuni financiare un credit suplementar, care era mai aproape de unul întreg ca de 1/2 milion, celalalt a făcut cel puțin un inventar. . . . Publicul mereu se plânge, că opera decade și reprezentațiunile sunt rele, mediocre și nici odată nu poartă nimbul unei adevărate arte. Repertoriul este rău și sărac. Novitățile, care se promit mereu, nu vin de loc, 5—6 opere italiene, apoi „Bánk Bân” și „Hunyadi László” se repet în infinit. Cântăreții indigeni nu se încurajază, ear' de altă parte se face abus cu debuturile oaspeților străini. . . . Rezultatul este, că cei dintâii își perd entuziasmul și nu produc nimica de valoare. . . . În locul emulării nobile între artiști a luat locul singur numai cestiunea pânii de toate zilele. Mai vine apoi și confuziunea babilonică cu limbile. S'a întâmplat că s'a cântat într'o operă în trei limbi, italiene, franceze și chiar și ungurese. În urma acestora publicul se disgustă, interesul pentru artă se timpsece și opera decade tot mai tare. . . .”

Inteligența română din Betlean (comitatul Solnoc-Dobâca) invită cu toată onoarea la „balul restrâns” ce-l va arangia Duminică în

18 Iulie st. n. a. c. în favoarea bisericii și școlai române gr-cat. locale, în sala ospătăriei. Prețul intrării de persoană: 1 fl. 20 cr., ear' în familie de persoană: 1 fl. v. a. Începutul la 8 oare seara. Pentru comitet: Gregoriu Pușcariu, președinte; Simeon Moldovan, secretar; Ioan Grecu, cassar; Ioan H. Botean, controlor. Suprasolvirile și ofertele se vor primi cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Principele Bismarek va merge însoțit de Rottenburg la Kissingen, ear' după-ce va termina cura acolo, se va duce la Gastein.

Lipsa de muncă în Austria. Diarele din Austria spun, că numărul oamenilor lipsiți de ocupațiune se urcă în Viena la cifra de minimum 60.000, atât de mare e lipsa de muncă în capitala Austriei. De curând un Vinez anunță într'o foaie de acolo, cumcă are nevoie de un scriitor și ceru, ca totdeauna concurenții să-i comunice prețul pe care îl cer pentru 1000 de cuvinte. Preste o sută de concurenți s'au ivit la acest post, între cari fură ofițeri neactivi și amplotiați, cea mai mare parte comercianți și comptabili. Pentru copierea de 1000 de cuvinte se ceru până la 80 cr., dar' cea mai mare parte ceru 20—30 cr., și unul se oferă a scrie 1000 de cuvinte numai pentru 5 cr. Noua reuniune pentru mijlocirea de muncă nu a putut găsi ocupațiune decât la 236 de inși dintre 2795 câți au cerut. Pentru a da de lucru oamenilor, se dăce, că s'a hotărât zidirea de clădiri publice. Dar' cu aceasta nu folosește mult, fiindcă cu tâmplari, servitori și scriitori nu pot regula riuri și drumuri, nici a clădi casarme și drumuri de fer.

La Iași emigrarea Ovreilor continuă. Joi, cu trenul de 4, a plecat un transport de 54 persoane. Era imposibil de pătuns, spune „Lupta” din Iași, pe peronul gării, din cauza mulțimei de coreligionari ce-i conduseseră la gară. S'a regulat, ca de aci înainte emigranții să plece numai de 2 ori pe săptămână: Marția și Vineria.

Fortificațiuni în Rusia. Se scrie, că întăriturile dela Varșovia se vor reînnoi și mări, ear' cele dela Modlin se vor completa în curând. Pe linia Chelm-Varșovia se lucră la construirea mai multor căsarme și e vorba, că linia aceasta (până la Iulie) se va preface într'un castru fortificat.

O scrisoare a principelui Rabin din Constantinopol dela anul 1489. În cartea d-lui Drumond intitulată „La France Juive” dăm de următoarea scrisoare, pe care a adresat-o principele Rabin din Constantinopol la 21 Decembrie 1489 Rabinului Chamore dela Arles din Francia: „*Prea iubiți frați în Moise!* Am primit scrisoarea voastră, prin care vă plângeți și sătrapi ai legii noastre este aceasta: Diceți, că regele Franciei vrea să vă creștinați, creștinați-vă, pentru-că nu puteți face altfel, dar' în inima voastră păstrați totdeauna legea lui Moise. Dăceți, că vreau să vă iee averile, faceți pe copiii vostri negustori, și prin mijlocul înșelăciunii, veți deveni stăpâni averilor lor. Vă plângeți, că atentează la viața voastră, faceți pe copiii vostri medici și spițeri, căci astfel ei vor lua viața creștinilor fără a se teme de vre-o pedeapsă. Ne asigurăți, că vă dărimă sinagogile, siliți-vă, ca copiii vostri să ajungă canonici și clerici, și atunci ei vor ruina bisericile creștinilor. Dăceți, că suferiți vexațiuni, faceți pe copiii vostri advocați, notari și oameni, cari se ocupă cu afacerile publice, prin acest mijloc veți domina pe creștini, le veți lua moșile și veți răsbuna contra lor. Nu vă depărtați de loc dela ordinul ce vă dăm, căci prin experiență veți vedă, că din înjosiți cum sunteți astăzi, voi veți ridica preste ei. V. S. S. V. F. Principele Jidanilor din Constantinopol, la 21 Kislev 1489.”

Albanezii.

Originea Albanezilor nu este încă cunoscută într'un mod cert și clasificarea lor printre popoare, este încă cu greu determinată. Ar fi bine ca oamenii de știință să se ocupe serios de această cestiune, care privesce o rasă simpatică și foarte interesantă. Cu toate că acest popor trăiesce pe o limbă de pământ foarte îngustă, cu toate că este un popor mic, el, mulțumită aptitudinilor naturale remarcabile, se află înzestrat de o mare forță de rezistență și de expansiune.

Studiul, care ne-am impus a face aci, va fi foarte restrâns și nu va atinge decât o singură ramură a acestui popor și anume aceea, care lăduiesce regiunea administrativă, ce are ca centru Scutari.

Poporațiunea acestui din urmă sandjak se urcă la 160.000. Ea se respică în trei clase sau mai bine țin trei caste, foarte diferite între ele și din care fiecare castă are caracterul ei particular: muntenii, orășenii și locuitorii câmpiei.

Muntenii, cari se numesc în limba locală *malissors* constituiesc partea poporațiunii cea mai simpatică. Între munteni există mare diversitate de tip, care se datorează unor împregiurări particulare ale istoriei. Costumul, obiceiurile și moravurile sunt foarte diverse pe la munteni, cari se deosebesc din localitate în localitate. La cea dintâi privire, un străin poate deja deosebi pe un muntean de un Scutărean, pe un muntean din Pulati și pe un Miridit. Scutărenii nu locuiesc decât muntele ce împresoară, ca un vast

hemiciolu orașul Scutari. Din toți muntenii, aceștia sunt mai cu deosebire cultivatori și prin urmare mai avuți. Bărbații sunt în general de o statură înaltă, sprinteni și ușați; costumul lor se compune dintr'un *techarchi*, pantaloni strâmți, un *djavadan*, jachetă, confecționată de femei din *chajac* alb. Din contră femeile rare-ori sunt frumoase, în general slab, osoase, și îmbătrânesc foarte iute. Fusta scurtă și strîmă dă un aspect și mai puțin gingaș acestor ființe, menite a fermeca prin exteriorul lor.

Altă-ceva sunt tirburile dela Pulati din punctul de vedere fizic; aci tipul fizic al bărbaților e mai cu seamă inferior tipului muntenilor scutăreni și din contră tipul femeilor e foarte frumos. Costumul bărbaților n'are nimic particular și femeile nu mai poartă fracul oribil al Scutărenelor. Albanezii și Albanezele dela Pulati nu poartă de loc albituri, nu poartă cămașe. Teritoriul Pulati nu convine culturii în cea mai mare parte, locuitorii tocmai din această cauză sunt foarte săraci.

Miridiții au o fisionomie vulgară, astucioasă. Costumul însă e mai îngrjit, se poartă cămașă cât și ismene, ei își aruncă pe umeri o manta, care se numește *dolama*, această dolamă se poartă și de femei. În Miridiție miseria e și mai mare decât în regiunea Pulatei. Tocmai din această cauză brigandagiul este aci lucru obișnuit, tâlharii se coboară de pe munți și jăfuesc pe câmpeni.

Toți muntenii albanezi sunt bravi și îndrăzneți, ei iubesc războiul și sunt buni țințași. Pasiunea întreagă a unui Albanez se concentrează asupra armelor, pentru un bun revolver Albanezul va vinde și soția. Un Albanez nu iartă nici odată insulta, și răsbunarea sa e crudă și fără milă. Moartea unei rude se scaldă în sângele ucigașului. Răsbunare fără frase, fără certare este o tradițiune, care se remite cu sfîntenie.

Religiunea nu joacă la Albanezi un rol mare. Mohametani sau catolici, Albanezii înainte de toate sunt ch kypetar și se mândresc cu aceasta.

Constituțiunea solului patriei lor a făcut pe Albanezi să fie în general un popor de ciobani, ei cultivă pământul numai pentru strictul necesar ce au.

Mare parte din munteni compun triburile scutarene, clemenții, chrlili, cari posedă munți, și o mică parte din pământul câmpilor.

„Telegraphul”.

Varietăți.

(Un oraș fără femei.) Diarul „Echo” povestesc: Între munții din Mongolia, într'un șes întins și năsipos este orașul Maimacin, adevărat orașul negustorilor. El se ține de imperul chinez, are 3000 locuitori, între care nici o femeie. Dar' între locuitori sunt mulți părinți de familie, însă femeile și copiii lor sunt departe în interiorul Chinei. Numitul oraș nu e departe de granița rusă; guvernul se teme, ca nu cumva Chinezii să-și aducă femei ruse și să strice astfel moravurile nobile chineze; de aceea e interzis oricărei femei, de a petrece în acel oraș. Se povestesc, că un Englez, spre a scăpa de cicaliturile iubitei sale soții, a fugit la Maimacin, unde a găsit liniștea dorită. Soția sa a voit să-l urmeze, dar' vameșul dela poarta orașului a respins-o ca marfă interzisă.

(O aventură a reșosatului rege al Bavariei.) „Tribune de Genève” comunică următoarele: Faptul s'a petrecut la Lucerna, acum câțiva ani. Într'una din zilele lui Iulie, pe căldura cea mare, un străin, de vre-o 30 de ani, îmbrăcat ca ori-ce simplu muritor, având în mână un geamantan se prezenta la unul din cele mai bune hoteluri și ceru o cameră. Fiindcă el nu sosise cu o suită mare, oamenii din hotel îl făcuseră să aștepte mult timp, până-ce îl dederă o cameră în etagiul al III-lea. Necunoscutul își lăsa geamantanul în cameră și luând un baston, se duse să viziteze pe măiestrul Wagner, care poseda o vilă de partea cealaltă a lacului. Seara târziu, portarul vedu reintorcându-se străinul, care își exprima cu timiditate dorința de a lua un bulion. „I-se răspunde, că pentru așa puțin lucru oamenii de serviciu nu puteau fi deranjați și el trebui să se mulțumească cu un picior de puin fript, pe care bucatarul îl lăsase pe farfuria lui. După această cină săracă necunoscutul se retrase în camera sa. A doua zi mare mișcare în hotel. Marele șambelan al Regelui Bavariei venia să caute pe regelul seu stăpân. Regele? Dar' el n'a descins aci. Șambelanul asigură, că regele trebuie să se afle în hotel. „I-se aduse lista călătorilor și recunoscu scriitura regelui Ludovic care se înscrisese sub unul din numele sale. Era tocmai necunoscutul, care fusese atât de prost tratat. Stăpânul hotelului în urma acestora rămase ca lovit de trăsnet.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 30 Iunie n. Ministrul de justiție Fabiny a fost ales cu unanimitate deputat dietal în cercul electoral al Caniei ture.

O telegramă bucureșteană a lui „Pester Lloyd” împărtășește, că reînceperea negocierilor de convenție comerciale nu e de a se aștepta, deoarece ambasadorul austro-ungar bar. Mayr în curând pleacă cu concediu.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Economic.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 28 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerânească, grea 43.— cr. până 43.½ cr., de mijloc 43.— cr. până 43.½ cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei 43.— cr. până 43.½ cr., transito de mijloc 43.— cr. până 43.½ cr., transito ușori 43.½ cr. până 44.— cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 45.— cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., transito ușori 44.— cr. până 45.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu.
din 30 Iunie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vend.	8.55
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 27 Iunie st. n. 1886.

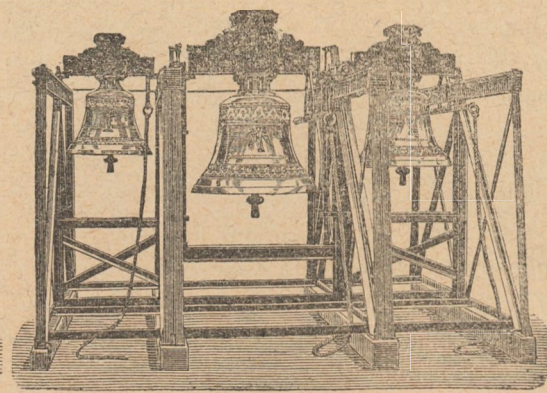
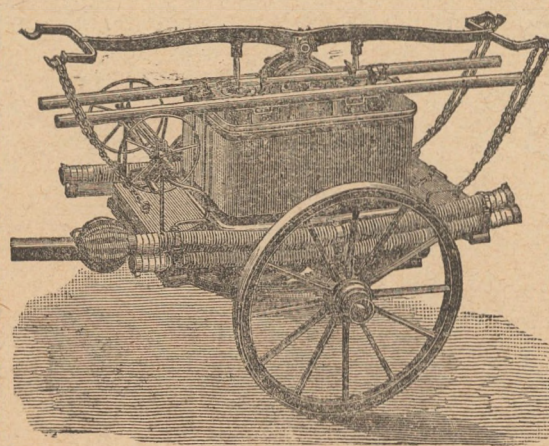
Renta amort. (5%)	Cump.	—	vend.	—
" Rur. conv. (6%)	"	—	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	262.½	"	263.—
Banca națională a României	"	—	"	—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	—	"	—
Aur	"	15.15	"	—

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 13, 14, 15 și 16 Iunie 1886.

Vendătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libe	Prețul lei în aur	Observații
Cațica	Peirano	Porumb	1750	60¼	7.15	Caic
Vamvuri	Bloch	"	2670	60	7.10	"
"	Manari	"	5600	61¼	7.20	"
Carandino	Mendl	"	1700	61¼	7.20	"
Emberico	Thettene	"	2000	57¾	6.75	Slep
Schiff	Feitler	"	2500	61	7.20	Caic
Carandino	"	"	3600	59	7.—	Slep
Silberstein	"	"	3000	58¾	6.70	Magazie
Sassu	Peirano	"	950	60¾	7.05	"
Marghiloman	Verona	" roșu	1600	62¾	8.05	"
"	G. Mendl	"	1000	59¾	7.05	Caic
"	Cohen	Cinquant.	800	63	8.20	Magazie
Bloch	"	"	2360	63	8.30	"
Marghiloman	Milea	Grâu	1000	58	11.50	"
Chrisoveloni	Cohen	"	3200	54	9.75	Caic

Clopote și tulumbe (pompe).

[298] 1—6

Clopote și tulumbe (pompe)

de toate mărimile după construcțiunile cele mai bune, confecționate în mod solid din cositor și aramă, fără părți din fer vârsat; aparate și instrumente pentru pompieri se află ieftine, eventual plătibile în rate la

Wilhelm Gottschling,

fabricant de tulumbe, clopote și mărfuri de metal,
Sibiu, Poschengasse Nr. 11.

Lucrări și reparaturi aparținătoare acestei specialități se efectuează iute, prompt și ieftin.

Pentru societățile de pompieri.**Cancelaria Negruțiu**

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar belestristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a unei în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poezii, romanuri, romane, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli științifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2¾—3¼ coale; și va publica articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea multe de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocaziuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vânzare:

Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincentiu Nicoră, profesor gimnazial. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, inveterate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronică lui Georgiu Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, inveterată și așteptată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele poezii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitaful ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de școală, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Impimăria „Aurora“. 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. Acest op cu devisa: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!“ — este dedicat educatorilor și învățătorilor, plăpânde generațiuni a poporului român, a celui popor, ce s'a luptat mai mult pentru limbă decât pentru viață. Edițiunea acestui manual în octav mare cuprinzând 341 pagini, tipar garmond, este frumoasă și tare plăcută ochiului. În modesta noastră

literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a dezvoltat mult zel împreună cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și spriginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesitam nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.

Manual de Gramatică limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnaziul din Năsăud. Prețul 30 cr.

Manual de stupărit de Ioan Costin. Cu 36 figuri explicative. Prețul cu porto francat 70 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci frumos ilustrată, pentru prunci scolare de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.; 50 de exemplare broșurate 6 fl., legate 9 fl., legate în pânză 12 fl.; 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolare de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. (Edițiune pentru greco-catolici și altă edițiune pentru greco-orientali. Să se noteze: care edițiune se cere).

Visul prea santei vergure Maria, a Născătoare de Dumnezeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se plătesc cu prețuri urcate acțiunile dela „**Albina**“ și „**Furnica**“ și cu prețurile originale acțiunile dela „**Ardeleana**“, „**Timișiana**“ și „**Economul**“.

[296] 2